

Vinkovci, 1. ožujka 2019.

Poštovana gospodo Predsjednice,

možda Vas neće previše zanimati, ali imam potrebu reći Vam kako izgledate u mojim očima Vi i naša država za koju ste se obvezali brinuti.

Za početak, ja nemam nikakve veze s politikom što je sasvim logično za moje godine, niti bih ikada voljela imati veze s njom jer u našoj je državi pojam „politika“ praktički pogrdna riječ. Izbjegavam je što više mogu i trudim se ne razmišljati o njoj, ali ona uvijek pronade način da bude prisutna u mom životu. Prisutna je u životu svakog čovjeka jer njezine posljedice osjećamo na vlastitoj koži. Politika je izvor svih problema u ovoj zemlji. Očituje se kod ljudi koji rade preko osam sati za mizernu plaću. Kod ljudi koji rade dva posla da bi imali solidan život. Kod ljudi koji svojoj djeci žele priuštiti nešto više od „sklapanja kraja s krajem“ pa osjećaju krivicu jer njihov pošten rad nije dovoljan za to. Zapravo, u našoj državi najveća je sreća kada imaš osnovne stvari potrebne za život i bilo kakav krov nad glavom. To je povlastica. Nažalost, takvih sretnika sve je manje, a raste broj onih koji ostaju bez krova nad glavom, koji spavaju na hladnoći i rade stravično ponižavajuće stvari kao što je kopanje po smeću da bi pojeli nešto svakog dana kada otvore oči i suoče se sa svojim jadnim životom. Zato, većina mora napustiti državu u potrazi za boljim životom. Očajni roditelji moraju napuštati svoju dječicu kako bi im omogućili priliku za nešto više od samog jada. Ona zadnja vrsta ljudi u ovoj državi su kriminalci i lopovi koji se bogate preko leđa već dovoljno napaćenog naroda. Tu je tajna svih naših problema. Tajna koju znaju svi. Naravno, ima toga i u svijetu. Nasilje, ratovi, terorizam, glad – sve je to djelo politike. Jedina razlika između naše države i ostalih je što ste se za ovu obvezali brinuti baš Vi, draga Predsjednice! Vaša autentična i zanimljiva pojava plijeni pozornost svjetskih medija, a inteligencija i elokvencija izazivaju poštovanje i divljenje. Šteta što Vaše lijepo lice nije dovoljno za našu sreću. Šteta

što riječi ne mogu popuniti prazninu u novčaniku i sakriti naborano lice svih onih koji se koprcaju u brigama dok im obećavate zasluženi bolji život. Nažalost, svaka Vaša riječ izgubi smisao svaki put kada netko napusti ovu državu. Svaki put kada ubojice zbog tromog pravosuđa izađu na slobodu. Svaki put kada oni koji su vam vjerovali napokon shvate da su Vaše riječi bile samo pusta obećanja. Nikada Vam nisam vjerovala, ali znam nekoga tko jest. Moj pokojni djed. Zbog njega donekle još volim ovu državu i vjerujem da će biti bolje. Jer, znam koliko je vjerovao u Vas. To puno znači jer on nije bio bilo kakav čovjek. Nikada neću zaboraviti euforiju na dan izbora. Moja baka čak je ispekla tortu da proslave Vašu pobjedu. Iz nekoga razloga oni su vjerovali u Vas. Ljudi u mom kraju jako su ogorčeni zbog stanja u državi, i to s punim pravom. Moj djed nije bio takav, a imao je mali milijun razloga zbog kojih je to mogao biti. Neću Vam zamjeriti ako mi ne povjerujete u priču o njemu jer se i ja ponekad zapitam kako je moguće da ga tolike godine teškog života nisu pretvorile u ogorčenu osobu punu ljutnje i bijesa. Jako je rano počeo raditi i radio je cijeli svoj život. Iza sebe je ostavio četiri prekrasne kćeri i ženu koju je volio više od svega na svijetu. Takve ljubavi i takvi muškarci vjerojatno više ne postoje. Dokaz su snažne žene koje su ostale nakon njega. One koje će uvijek pamtiti svoga oca kao nevjerojatnog čovjeka i ona posebna koja će se do kraja života osjećati ispunjeno jer ju je volio jedan od najboljih. Nije im dao sve što se tiče materijalnih stvari, ali je dao sve od sebe. I to njegovoj obitelji znači sve na svijetu. Često je sjedio pred televizorom u slobodno vrijeme i govorio o politici. Zbog njega i znam ponešto o njoj. Zbog njega znam što su čast i poštenje. On je još uvijek heroj naše obitelji i uvijek će to biti. Ne znam jeste li Vi heroj svoje obitelji, ali znam da biste trebali dati sve od sebe da postanete heroj naše države. Nemojte dopustiti da budete još jedna u nizu političara koji nisu ništa napravili.

Posao koji imate je zanosan. Postoji ipak nešto zanosnije od toga. Jeste li svjesni da u svojim rukama imate moć da uljepšate živote milijunima ljudi? S tom se povlasticom i časti ne mogu

mjeriti nikakva slava i putovanja. Grijeh bi bio ne iskoristiti to. Želim napokon shvatiti zašto je moj djed vjerovao u Vas. Želim Vas vidjeti njegovim očima. Možete li mi to omogućiti? Možete li omogućiti ljudima naše države da napokon dobiju ono što zaslužuju? Da im napokon izađe sunce. To je vaša misija.

S poštovanjem i nadom u promjene

Martina Papac, petnaestogodišnjakinja

Učenica: Martina Papac, prvi razred srednje škole

Mentorica: Gordana Medić, prof.